

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. II. Falsæ unionis periculum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Sæcu-
lum SPI-
RITUA-
lis.

velit consulere R. P. Maximilianum Sandaui, Theologiae mysticæ seu Contemplationis divinæ Religiosorum à calumniis vindicatae commentatione 6. quæ agit de Unione Mystica per Exercitationes triginta, quibus ad momenta Theologica expendit, citatis sententiis S. Augustini, S. Bernardi, & aliorum sanctorum Patrum, item D. Thomæ, R. P. Francisci Saaresii, & aliorum Theologiae Doctorum, quidquid hic & alibi tradit Blosius de unione nuda & sine medio, de transformatione in Deum; de cessatione operationis potentiarum animæ, de sensibus & sensatione interna mystica, de silentio & quiete essentia, de nuditate ab imaginibus ac imaginationibus, de solitudine, de caligine de aliis atq; aliis ad eandem mysticâ scientiam spectantibus; quæ subtilissimè & solidissimè aliis etiam toto illo libro commentationibus enucleantur.

3.
Non om-
nes DEI
servi
mysticam
illam u-
nionem
attingunt.
& dan-
tur bona
consilia
quæ qui
eam at-
tingunt.

Sed non omnes servi DEI in hoc sæculo ita rapiuntur supra seipos, non omnes ita pertinent ad occultum, simplicem, nudumque & Deiformem animæ fundum, non omnes admittuntur ad mysticam illam præcellamque cum DEO unionem, ad quam nullus proprio conatu aut labore pervenire potest, nisi speciali gratia DEI adjuvetur. Qui autem illuc admittuntur, debent, præclara illa Dei operatione in ipsis cessante, mox resumere propriam actionem, & sanctas imagines, bonaque opera atque exercitia: debent humiles manere, & in proficiendi desiderio persistere, sicque se gere quasi nunc primum melius vivere cepissent. Neque enim durante hac vita tam altè vel profundè in DEUM ingredientur, quin quolibet momento sublimius profundiusque in illum ingredi queant: & aliquid in

eis semper refidebit, quod nondum satis mortificatum sit. Estò, non amplius moveantur isti mortalium creaturarum aspectu; adhuc tamen necesse est ut vigilent, & seipos ad mortem usque diligenter observent. Certè Rex David vir secundum cor Dei, qui in adolescentia pascens ovium greges, gratiam eximia contemplationis acceperat, hic ipse post propheticas mirasque illuminationes (ei enim incerta & occulta sapientiæ suæ DEUS manifestaverat) post crebras divinæ dulcedinis degustationes, post mysticas transformationes, & amorosos ardentisque in DEUM excessus, jam senex in gravissima scelera prolapsus est, nempe in adulterium & homicidium.

§. II. FALSÆ UNIONIS PERICULUM.

Nonnulli perfectionem stolidè in hoc constituunt, ut ipsi quieti ac liberi intellectum suum ab imaginibus expedire, seseque cum otiosa & nuda sensualitate intra seipos recipere possint: negligentes interim DEI amorem, & quælibet pia opera atque exercitia. Qui quidem falsæ quietis sectatores, cum seipos impurissimè quærant, & in seipsis potius quàm in Deo delectentur: misera diaboli mancipia sunt. Legitimi verò contemplatores supernaturalisque quietis cultores, ita mentis nuditatem & sanctum

Falsa u-
nio &
quies, pe-
riculosa
& otiosa.

Peri-
culo-
sus
templato-
res, opera
bona non
deserunt,
sed ex o-

M m otium

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LI-
oio suo &
quiete li-
benter ad
negotia
obedien-
tia aut
charita-
tū egre-
diuntur.

otium sectantur, ut tamen bona opera atque exercitia non deserant. Nam & virtutibus dant operam pro viribus, & DEVM laudant, & passionem Dominicam recolunt, & gratias agunt, & frequenter orant si eis vacat, & DEO per sinceram charitatem adhærent: honorem item DEI potiùs quàm propriam delectationem spectant & quærent. DEUS in eis nobilissimum opus suum peragit: quia ipsi divino amore pleni, per internum silentium sese nudos & simplices exhibent, nihil cogitando, nihilque considerando. Hoc modo ab omnibus imaginibus gratiâ DEI expediti, rapiuntur, & evolant ad divinæ caliginis radium, ac DEO sine medio uniuntur. Plerique pii homines licet eò non pertingant tempore hujus exilii, nonnullam tamen cogitationis simplicitatem in se sentiunt, dū exclusis ab animo tumultibus, jucundam Dñi præsentiam humiliter, placidè & amanter in silentio attendunt, alia queque parum aut nihil considerantes.

2. *Non est cuiusvis vacare unioni, sed eorū qui voluntur.*
Porò, † quemadmodum foret absurdum, si is, cui Rex demandasset officium standi ante mensam suam & serviendi, injussus mensæ Regis impudenter accumberet: ita improbè facit,

† Laudat hanc doctrinam R. P. Antonius Molina Carthusianus lib. de Oratione, tractatu 2. cap. 6. §. 4. & inter orationes præcepta recitat R. P. Alfonsus Rodericus parte 1. tract. 5. cap. 5.

qui se totum dare vult otio contemplationis, cùm tamen ad illud evidenter non vocetur à Deo. Tu ergo & DEO magis ac magis placere desiderabis atque conaberis, & nihilominus semper contentus eris eâ gratiâ quam tibi largiri dignatur Dominus. Si ipse singulare quidpiam in te operari voluerit, non eum impedias; sed voluntatem ejus decenter sequere, continens, jugiter reipsum in sancta humilitate, tuique nihilipensione.

§. III. REVELATIONES.

Visiones & revelationes (quæ interdum etiam malis conceduntur) inordinatè non desideres. Illi qui eas vanè appetunt, & eis inconsideratè fidem adhibent atque confidunt, facile decipiuntur à satana, qui se transfiguratur in Angelum lucis, & plerumque vera falsis permiscet, ut fallat. Ipse nonnunquam vera, nonnunquam falsa; sed Spiritus S. nunquam nisi vera revelat, prædicat & annuntiat.

Bono spiritu animam visitante, solet ipsa in initio timore corripri, sed mox gaudium & consolationem recipit, alacritatemque & pacem internam ac famem virtutum retinet. Diabolo verò se exhibente, timor incussus permanet vel etiam augetur in anima; & quàmvis, dum dæmon sese in Angelum lucis transfiguratur,
anima